

دریا

درس پانزدهم

دریا آنقدر بزرگ است که از هر کجا چشم می‌رود، آب است
این طرف تا آن طرف آسمان را از افق ناافق، همه دریاست
گرفته است. آب دریا مانند آب، آینه‌ای است پهنادر
آینه‌ای بزرگ است که عکس صورت آسمان، در آن پیداست
آسمان در آن پیداست.

گرما و روشنی خورشید به آب خنده‌ی گرم و روشن خورشید
سرد دریا می‌تابد و آن را گرم بر تن سرد آب می‌برید
می‌کند. موج‌های دریا، پشت موج از پشت موج می‌آید
سر هم بالا و پایین می‌شوند. موج در پیش موج می‌خیزد

دریا خود را مانند دامنی نرم می کشد آب، دامنی رازم
روی ماسه های ساحل می کشد. بر تن پاک ماسه های کبود
هنگامی که آب دریا به ساحل
می برد لذت از نوازش آب
می خورد، ساحل از نوازش آب
لذت می برد و بی خیال و آرام ساحل بی خیال خواب آکود
به خواب می رود.

گی شوم شاد و می ذنم غوطه
مثل ماهی، میان آب زلال
آسمان دل گشاد دریا رام
زندگی هر بان و من خوش حال

مانند ماهی در آب زلال دریا شنا
می کنم. آسمان خوش منظره و
دریا آرام است زندگی با من
مهربان است و من خوش حال
همستم.

Mahmood Kianoush

درست و نادرست

- ۱ نور خورشید باعث شوری آب دریا می‌شود. **نادرست**
- ۲ موج‌ها به آرامی ماسه‌های ساحل را می‌شویند. **درست**

درک مطلب

مانند مادری می‌بینم که از ماهی‌های کوچکش نگهداری می‌کند.

- ۱ شاعر دریا را مثل «آینه‌ی آسمان» دیده است. تو دریا را مثل چه می‌بینی؟
- ۲ هنگام شنا کردن در دریا، چه نکاتی را رعایت می‌کنی؟
به توصیه‌های غریق نجات گوش می‌دهم. در منطقه‌ای که اجازه‌ی شنا دارم شنا می‌کنم
۳. چرا شاعر دریا را به آینه‌ی تشبيه کرده است؟ چون در دریا صورت آسمان را می‌بینیم.

واژه‌آموزی

به جمله‌های زیر توجه کن.

- من زبان دارم؛ اما قفل زبانه دارد.
- من چشم دارم؛ اما کوه چشمی دارد.
- من گوش دارم؛ اما کلاس گوشی دارد.

حالا تو بگو:

- من دندان دارم؛ اما شانه **دندانه دارد**.
- من دهان دارم؛ اما غار **دهانه دارد**.
- من پا دارم، اما میز **پایه دارد**.
- من دست دارم؛ اما صندلی **دسته دارد**.

صندلی صمیمیت

در درس‌های قبل، شیوه‌ی سخن گفتن را آموختی. حالا وقتی بخواهی درباره‌ی موضوعی صحبت کنی، می‌دانی که باید آن را محدود کنی و در زمانی کوتاه، به طور صحیح سخن بگویی. اکنون به صحبت‌های دوستانت گوش کن و درباره‌ی آن‌ها داوری کن.

یادت باشد، برای داوری کردن به سه چیز توجه کنی:

الف) یک بخش از موضوع کلی انتخاب شود و فقط درباره‌ی آن صحبت شود.

ب) مطالب به صورت منظم یکی پس از دیگری دنبال هم بیانند و با هم ارتباط داشته باشند.

ج) زمان سخن گفتن طولانی نباشد.

آشنایی با موز و بگو

به این قسمت از شعر، توجه کن.

«آب آینه‌ای است پهناور»، یعنی آب مثل آینه است.

شاعر برای زیبایی شعر خود، از شباهت آب و آینه استفاده کرده است.

تو می‌توانی نمونه‌ی دیگری بگویی؟ من مثل ماهی در آب دریا غوطه می‌زنم.

گوش کن و بگو

به داستان گوش کن و آن را برای دوستانت تعریف کن.

از این داستان، چه درسی گرفتی؟